

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16232/2023
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., Град Врање, чији је пуномоћник Александар Димитријевић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради утврђења стварне службености и исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 726/23 од 31.03.2023. године, у седници већа одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 726/23 од 31.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 726/23 од 31.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 726/23 од 31.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1714/21 од 21.02.2022. године, којом је одбачена тужба у делу да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности кат. парцеле бр. .. уписане у листу непокретности број .. КО ... у корист туженог, као власника повласног добра у укупној површини од 305 м² у погледу извођачког појаса у ближе опредељеним мерама и границама, као и у погледу заштитног појаса у укупној површини од 1.303 м² одређеног мерама и границама у изреци пресуде; одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на катастарској парцели број .. уписаној у листу непокретности бр. .. КО ... исплати 12.900,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења 28.07.2021. године до исплате, те тужилац обавезан да туженом на име парничних трошкова исплати 45.000,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужилац не ужива тражену судску заштиту у вези конституисане законске стварне службености проласка каблова електричне енергије ваздушним путем, из разлога што је од времена постављања водова 2009. године (утврђеног у складу са чињеничним наводима тужбе) до подношења тужбе 07.05.2021. године протекао рок од десет година. Пошто је застарело право на исплату новчане накнаде (чл. 371. ЗОО), тужба у делу за утврђење постојања службености одбачена је због недостатка правног интереса. Побијана пресуда донета је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године, тако да не постоје правна питања због којих би требало дозволити одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној. Везано за наводе ревизије којима се побија утврђено чињенично стање (и доставља писмена исправа сачињена након закључења главне расправе), ваља напоменути да је посебна ревизија резервисана за питања правилне примене материјалног права на чињенично утврђење, на коме је заснована правноснажна пресуда.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама члана 468. ставова 1. и 4. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и они спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ од 3.000 евра.

Одредбом члана 469. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Пошто је спор за утврђење постојања стварне службености на непокретности спор о непокретностима, нема места примени одредаба о споровима мале вредности и поред чињенице да је другостепену пресуду донео Виши суд у Врању, па је за дозвољеност ревизије меродавна одредба члана 403. став 3. ЗПП по којој ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 07.05.2021. године, а вредност предмета спора је 12.900,00 динара, па из напред наведених законских одредби произилази да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић